

РЕШЕНИЕ

№ 13050

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5358** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Животозастрахователен институт“ АД, чрез пълномощника юрк. Д., срещу решение № 1310/14.03.2024 г., постановено по нахд № 15311/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 115 състав.

С обжалваното решение съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-179/29.09.2023 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 637, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ имуществена санкция в размер на 8000 лева за нарушение на чл. 637, ал. 1 КЗ.

В жалбата се навеждат доводи, че въззивното решение е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорва се изводът на съда за съставомерност на деяние, осъществяващо от обективна страна състава на административно нарушение по чл. 637 КЗ. Твърди се, че в изпълнение на наложената на жалбоподателя принудителна административна мярка /ПАМ/ са представени на КФН по електронен път изискуемите справки за първото тримесечие на 2023 г., изготвени по образца, посочен от надзорния орган, като по този начин е изпълнена ПАМ и е преустановено

допуснатото нарушение. Поддържа се, че в нарушение на материалния закон и без да изследва въпроса за съответствието между образците по Приложение № 1 на Заповед № 988/16.12.2022 г. и обема и вида на изискуемата от КФН информация за изминал период, СРС е заключил, че наложената ПАМ не е изпълнена в цялост. Сочи се, че в първоинстанционният съд не е обсъдил възражението за незаконосъобразност на процесното наказателно постановление поради неправилно дефиниране на твърдяното нарушение. В допълнение се сочи наличие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като е оставено без уважение доказателственото му искане за изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, посредством която е целял да докаже, че е бил поставен във фактическа невъзможност да предостави коректно попълнена справка 01.05. "Отчет за печалбите и загубите", в която се въвеждат данни за предходен отчетен период от една година назад - 31.03.2022 г., към която дата е приложима различна отчетна форма - Справка ТО.17 " Отчет за печалбата или загубата и другия всеобхватен доход".

По подробно изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на решението на Софийския районен съд и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът в съдебното заседание чрез процесуалния си представител юрк. С. и в представена писмена защита оспорва жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка в електронния портал на КФН е установено, че "Животозастрахователен институт" АД не е представило в КФН тримесечните си справки по чл. 126, ал. 1, т. 3 КЗ вр. чл. 2, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията за отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, вр. Заповед № 988/16.1.2022 г., относими за първото тримесечие на 2023 г. С писмо изх. № РГ-10-54-24 от 13.06.2023 г. по описа на КФН е открито производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 587, ал. 2, т. 1 КЗ спрямо дружеството във връзка с горепосоченото бездействие. Изпратено е писмо с изх. № РГ-10-54-24 от 13.06.2023 г. до жалбоподателя, получено от жалбоподателя на същия ден, но към 14.06.2023 г. отговор в КФН не е постъпил.

Заместник-председателят на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", е издал Решение № 627 – ЖЗ от 15.06.2023 г., с което разпоредил на жалбоподателя в срок до 20.06.2023 г. да представи изискуемите справки, като същите следвало да са в съответствие със справките по приложение № 1, определени в Заповед № 988/16.12.2022 г. Решението е изпратено на жалбоподателя с писмо с изх. № РГ–10-54-24 от 15.06.2023 г. по описа на КФН и било получено на 15.06.2023 г. С писмо с вх. № 10-10-П-400 от 16.06.2023 г. по описа на КФН дружеството представило изискуемите справки, относими за първото тримесечие на 2023 г., които обаче не били изготвени в цялост, тъй като в справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ липсвали данни за предходен период. До предоставения краен срок - 20.06.2023 г., справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ не била представена в цялост и в съответствие с Приложение № 1 към Заповед № 988/16.12.2022 г.

На 26.06.2023 г. св. С. Ч. съставила на жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № Р-06-182/26.06.2023 г. за нарушение на чл. 637, ал. 1 КЗ. Актът е връчен на упълномощено лице от дружеството на 26.06.2023 г., който го приел без възражения. Такива не постъпили и в допълнителния законово определен срок. Въз основа на съставения АУАН при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението е издадено наказателно постановление № Р10-179/29.09.2023 г., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 8000 лева при условията на чл. 637, ал. 2, вр. чл. 637, ал. 1, т. 2 от КЗ, а именно повторност.

При така установената фактическа обстановка Софийският районен съд е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да се явяват формални основания за отмяната му. Приел е за доказано, че на касатора е наложена принудителна административна мярка поради неизпълнението на задължението му по чл. 126, ал. 1, т. 3 от КЗ, вр. чл. 2, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията за отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, вр. Заповед № 988/16.1.2022 г., относими за първото тримесечие на 2023 г. в законоустановения срок, която не е изпълнена в цялост, тъй като в представената с писмо от 16.06.2023 г. справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ липсвали данни за предходен период и до предоставения краен срок 20.06.2023 г. справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ не била представена в цялост и в съответствие с Приложение № 1 към Заповед № 988/16.12.2022 г.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи. При гореизложената фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът, въз основа на което е приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за извършено нарушение по чл. 637, ал. 1, т. 2 КЗ.

Настоящият касационен състав споделя изцяло изводите на СРС, че при издаване на

оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да се явяват формални основания за отмяната му, както и че е налице нарушение на чл. 637, ал. 1 КЗ. Правилно са обсъдени и фактите, свързани с това, че нарушението е извършено при повторност, която произтича от предходно санкциониране на касатора с влязло в сила на 29.10.2022 г. НП № Р-10-242/11.10.2022 г., с което на "Животозастрахователен институт" АД е наложено административно наказание "имуществена санкция" за същото по вид нарушение.

Съобразно разпоредбата на чл. 637, ал. 1, т. 2 КЗ на лице, което не изпълни приложена принудителна административна мярка от комисията или от заместник-председателя, се налага имуществена санкция от 4000 до 40 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец, а съгласно ал. 2 на същата норма при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 2000 до 4000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 8000 до 80 000 лв.

В разглеждания случай установено е по делото, че с Решение № 627-ЖЗ/15.06.2023 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 587, ал. 2, т. 1 КЗ, като е разпоредено в срок до 20.06.2023 г. да представи в КФН тримесечните си справки по чл. 126, ал. 1, т. 3 от КЗ във вр. с чл. 312, параграф 1, б. „г“ вр. чл. 2, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията за отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, относими за първото тримесечие на 2023 г. Допълнително е разпоредено информацията по чл. 2, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 53 да бъде представена в съответствие със справки по Приложение № 1, определени в Заповед № 988/16.12.2022 г. на заместник председателя, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Установено е по делото по несъмнен начин, че с писмо вх. № 10-10-П-400 от 16.06.2023 г. по описа на КФН жалбоподателят е представил изискуемите справки, относими за първото тримесечие на 2023 г., които обаче не са изготвени в цялост, тъй като в справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ липсват данни за предходен период, както и до предоставения краен срок - 20.06.2023 г., справка 01.05: „Отчет за печалбите и загубите“ не е представена в цялост. При така установеното по делото от фактическа страна обоснован е изводът на СРС, че приложената принудителна административна мярка не е изпълнена в цялост. Правилно въззивният съд е приел, че за да е налице изпълнение на приложената ПАМ, то застрахователят има задължение да изпълни разпоредителната част от същата в нейната цялост. В тази връзка споделят се и изводите за неоснователност на възраженията на жалбоподателя за обективна невъзможност да представи справка 01.05. „Отчет за печалбите и загубите“ в съответствие с Приложение № 1 към Заповед № 988/16.12.2022 г.

Правилен и обоснован е и изводът на Софийския районен съд, че нарушението е осъществено при условията на повторност предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила наказателно постановление № Р-10-242/11.10.22г., с което жалбоподателят е санкционирано за същото по вид нарушение. Наложена имуществена санкция е съобразена изцяло с разпоредбата на чл. 637, ал. 2, предл. 2 КЗ, като е определена в минимален размер, предвиден за деяние, извършено при условията на повторност. За пълнота на изложението следва да се посочи, че касационната инстанция напълно споделя мотивите на решаващия съд за липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че Софийският районен

съд правилно е потвърдил наказателното постановление, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касационната жалба искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1310/14.03.2024 г., постановено по нахд № 15311/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 115 състав.

ОСЪЖДА „Животозастрахователен институт“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.